

Mening, at store Dele af den danske Industri *ikke* er konkurrencedygtige, og det hele harmonerer efter min Mening ikke godt med Slutningen, hvor det hedder — jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til disse korte Citater—: „Ingen tør nu for Alvor nægte, at det eneste, der kan føre os frem til bedre økonomiske Tilstande, er øget Arbejde, større Foretagssomhed i Forbindelse med Opøvelse i den Kunst at afpasse Udgifterne i Forhold til de Indtægter, som faktisk er opnaaelige.“ Jo, det er der i alt Fald een Mand, som tør nægte, og det er den højtærede Statsminister, som lige forud har paavist, at der skal mere til, bl. a. Kapital, og det tør dernæst ogsaa jeg, thi der mangler i det hele Billede fuldkommen ethvert Hensyn til de af forskellige Aarsager, nærmest og voldsomst af Verdenskrigen, fuldkommen forandrede Produktions- og Konkurrenceforholds Indvirken, saaledes som den giver sig Udtryk i Kampen om Markederne. Det nytter ikke, at vi nedsætter Skatter og Takster, skaffer Kapital, sætter Arbejdslønnen ned og slider som smaa Heste, hvis vi ikke kan komme af med det, vi producerer, fordi Udlandets Markeder er lukket for os, uden at der gøres noget efter vor Mening effektivt Forsøg paa at aabne dem, medens vort eget Marked mangler Købeevne og ligger aabent for Oversvømmelse af udenlandske Varer til Priser, med hvilke enhver fornuftig Konkurrence er udelukket. Store Omraader af dansk Industri er ved at blive et Haabløshedens Land, hvor alt er stivnet under Frihandelsdoktrinernes Polarkulde, hvor ingen vover at risikere Kapital og Arbejde. Dele af det danske Landbrug trues af en noget lignende Skæbne.

Jeg har her for mig en Afskrift af et Brev til den højtærede Statsminister, hvori en Fabrikant, som laver Skovle, Spader og Grebe, siger: „Naar Hr. Statsministeren just ikke afviser Told, men tvivler paa, at det kan nytte noget, maa jeg tillade mig at sige: Jo, det kan nytte — det kan nytte umaadelig meget. Det, der ødelægger min Virksomhed, er Udlandet.“ Og han siger senere: Det er ret ejendommeligt, at „Havespader falbydes fra Tyskland her i Landet for Mk. 1,65 pr. Stk. I Tyskland koster den ca. 3 Mk. pr. Stk.“. Dette

er et saare talende Eksempel, saare talende. Han siger, at hans egen Fabrikationspris er 1 Kr. 90 Ø. Den tyske Pris ligger altsaa netop saa meget under den danske, at den kan tænkes at overvinde det naturlige Ønske om hellere at købe danske Varer. Men den ligger heller ikke lavere, og der er ingen Tvivl om, at hvis den danske Konkurrence ikke fandtes, vilde den ligge meget højere. Og han fortsætter: „Normalt skulde jeg beskæftige 50 Arbejdere, men jeg har kun 20. I det Øjeblik mine Artikler var rimelig beskyttet, kunde jeg straks tage de 50 Mand ind.“ 30 Arbejdere — ja, hvad er det? Uhyre lidt overfor 92 000, men de 30 betyder dog maaske 30 Familier, og det var dog maaske ogsaa noget at regne med. Saa siger han videre: „Men er Deres Virksomhed saa ikke forældet og med gamle, udslidte Maskiner? Nej, Hr. Statsminister. Min Virksomhed er Landets ypperste i min Branche, den er forsynet med alle tænkelige moderne Hjælpe-midler, og Maskinerne er Verdens bedste og nye.“ Og, siger han, jeg er ikke Medlem af Arbejdsgiverforeningen. Han har altsaa ikke nogen af disse i manges Øjne saa forargelige Egenskaber. Men han har ikke kunnet klare sig i disse sidste Aar, og denne Mand har stadig maattet give til. — Dette er et talende Eksempel.

I „Politiken“ i Dag staar der angaaende Dansk Karrosserifabrik, at Omsætningsafgiften paa Automobileer umuliggør eller i høj Grad vanskeliggør Konkurrencen med Udlandet. Ja, jeg forstaar, at man siger: Vi vil ikke paalægge Afgift, vi vil ikke fordyre dels af Hensyn til det indenlandske Forbrug, dels af Hensyn til Udlandet, som vi ikke vil krænke; men jeg forstaar ikke, at man ikke, naar man har bestemt sig til at overvinde disse to Hensyn, lægger Afgiften ved Landets Grænse og muliggør, at Arbejdet vokser i Landet, men tværtimod lægger den saaledes, at den vanskeliggør det danske Arbejde. Jeg forstaar ikke en saadan Erhvervspolitik. Jeg maa erkende, at den er mig fuldkommen uforstaaelig. Og jeg spørger: hvad har Foretagssomhed her at gøre?

Men det er jo det danske Demokratis Villie, at saaledes skal det være. Om dette er det forenede, sejrriige, danske Demokrati endnu enigt. Nu ved jeg vel, at man fra